

لهماشنیا تلویله ریشه داشت این با مکانی

بیکاریهایی از تهدیداتی که انسانیت را در میانه بیکاریهای ایشان میگذاشت میگذرد ۱۹۵۲ میلادی

پس از ساخت این ساختمان بیکاریهای ایشان به نیازیان، با این تهدید نوشته‌ی هیتر فلمن

پلخراسته شده بود که انسانیت میگردان غ وصالی پور (حیدری)

بیکاریهایی که انسانیت را در میانه بیکاریهای ایشان میگذارد ۱۹۵۲ میلادی

با سفر انسانیت اسلامی از سقراط و نیشنین زن فضانورد

با این تهدیداتی که انسانیت را در میانه بیکاریهای ایشان میگذارد

والتبین ترشکوا نخستین زن فضانورد

در روز ششم مارس ۱۹۶۳ در روسیه در شهر ماس لینیتسکا متولد شد. در آن زمان روسیه فدلی

جزیی از خاک کشور اتحاد جماهیر شوروی بود. پدرش راننده تراکتور و مادرش در کارخانه پنبه

پاک کنی به کار اشتغال داشت. ترشکوا غیر از خود یک خواهر و یک برادر دیگر هم داشت. خانواده ای

او در ایام دشوار جنگ جهانی دوم به سختی کار میکردند و زندگی سختی داشتند. او به علت کمک

در انجام کارهای خانه، نتوانست تا ده سالگی راهی مدرسه شود. در سن ۱۸ سالگی بود که به مادر و

خواهر و برادر خود در کارخانه پیوست. او خدمت کار به تحصیل در کلاس‌های شبانه ادامه می‌داد.

مسابقه‌ی فضایی

در طول سال‌های ۱۹۵۰ آمریکا و اتحاد جماهیر شوروی، نلاش گستردگی و بیوقفه‌ای را در امر

مسابقه‌ی فضایی و تسخیر فضای آغاز کرده بودند. این مسابقه زمانی شدت گرفت که اتحاد جماهیر

شوروی نخستین ماهواره‌ی خود به نام اسپوتنیک یک را به فضا پرتاب کرد.

اسپوتنیک یک نخستین ماهواره‌ی قمر مصنوعی ساخت بشر بود که با پرتاب آن اتحاد جماهیر

شوری را پیش از مسابقه‌ی فضایی قرار داد. هر دو کشور با تلاش و اشتیاق فراوان معنی داشتند که

بهترین برنامه‌ی فضایی خود را ارایه دهند. آنان در مسابقاتی وارد شدند که می‌خواستند با پیروزی

در آن، کشور خود را توانند و در عین حال پیش رو به جهان معرفی کنند. در این راه پر تلاش

اولویت‌های زیادی برایشان مطرح بود که باید تحقق پیدا می‌کرد. این اولویت‌ها عبارت بودند از:

فرستادن نخستین انسان به فضای اعزام نخستین گروه فضانورد به ماه و تاسیس ایستگاه فضایی در

ماواری جو. یکی از همین اولویت‌ها بود که باید زندگی والتبین ترشکوا را متحول می‌ساخت. در

سال ۱۹۶۱ یوری گاگارین نخستین انسان در تاریخ بشر بود که به سفر فضایی رفت. این سفر فضایی

گاگارین بود که برای ترشکوا الهام بخش شد.

کار ذوقی جدید ترشکوا

در سال ۱۹۵۹ بود که ترشکوا به یک کلوب ورزشی وارد شد تا پرش از هواپیما به وسیله‌ی چتر نجات را فراگیرد. پس از مدتی او در این حرفة مهارت زیادی کسب کرد. پرش با چتر نجات یک کار ذوقی و خطرناک است که دل و جرات زیادی را می‌طلبد. در یکی از همین پرش‌ها بود که او به داخل رود ولگا افتاد و نزدیک بود غرق شود. تنها در سال ۱۹۶۱ بود که او بیش از ۱۲۵ پرش موفقیت‌آمیز انجام داده بود. پس از پرواز گاگارین، ترشکوا علاقه‌ی زیادی برای سفر به فضا پیدا کرد.

او نامه‌ای به کمیته‌ی فضایی شوروی نوشت و در آن نامه سوال کرد: آیا او می‌تواند تمرینات و تعلیمات لازم را جهت سفر به فضا فراگیرد؟

نامه‌ی او همانند هزاران نامه‌ی دیگر بایگانی شده در سال ۱۹۶۲ نیکتیا خروشچف^(۱) رهبر وقت اتحاد جماهیر شوروی تصمیم گرفت که امتیاز دیگری را در مسابقه‌ی فضایی با آمریکا نصیب کشور خود کند. اتحاد جماهیر شوروی از هر لحظه امکانات و آمادگی آن را داشت که نخستین زن را راهی سفر فضایی کند. بنابراین خروشچف از کمیسیون فضایی خواست تا نامه‌هایی را که در سال ۱۹۶۱ دریافت داشته دوباره بررسی کند.

خروشچف توجهی به زنان دانشمند که دانش علمی بالایی داشتند و یا خلبان ماهری بودند، نکرد. او اصرار داشت یک زن کارگر ساده و معمولی نخستین زن فضانورد باشد. از میان هزاران هزار نفر از مردم شوروی که طی نامه‌های متعددی آمادگی خود را برای فضانوردی اعلام داشته بودند والتینا ترشکوا و چهار نفر زن دیگر برای انجام تمرین‌های فضایی انتخاب شدند. در ۱۶ فوریه‌ی ۱۹۶۲ بود که ترشکوا اطلاع حاصل کرد برای انجام تمرین‌های فضایی اعزام خواهد شد.

به ترشکوا توصیه شده بود تمرین‌های خود را از خاتواده و دوستان خود مخفی نگه دارد. بر این اساس او به خاتواده و رفقای خود گفت که در تمرین‌تیمی زنان شیرجه رو و پرش هوایی شرکت دارد. ۱۸ ماه بعد این کارگر ساده‌ی کارخانه‌ی پنبه پاک‌کنی تمرین و مهارت لازم را به عنوان فضانورد در مرکز پایگاه فضایی بایکانور در قزاقستان فراگرفت. در اتفاقک جدا (کپسول) جا داده شد تا پرش در لباس فضانوردی انجام دهد. والتبینا یاد گرفت که در شرایط بی‌وزنی بتواند کار کند، غذا بخورد. خود را با شرایط محیط بدون قوه‌ی جاذبه تطبیق دهد. او در این مدت تعلیمات و مهارت لازم برای خلبانی هواپیمای جت را هم فراگرفت. با این که فراگیری تکنولوژی فضایی و علوم متربوط به

۱- از سال ۱۹۵۸ تا ۱۹۶۲ نخست وزیر و رهبر دولت شوروی بود و تلاش منی کرد تا اتحاد شوروی در مسابقه‌ی فضایی حرف نخست را بزند.

موشک‌ها بسیار دشوار بود، اما او با تلاش سخت به همه‌ی این دشواری‌ها غایق آمد و باید هرچه زودتر برای ماموریت تاریخی خود آماده می‌شد.

سفر به فضا

در ۱۶ ژوئن سال ۱۹۳۶ ترشکوا در جایگاه مخصوص (کپسول) موشک وستوک ۶ که باید او را به سفر فضایی ببرد قرار گرفت. در ساعت $\frac{1}{2}$ بعد از نیمه شب ستوان ترشکوا نخستین زنی بود در تاریخ فضانوردی جهان که به سفر فضایی اعزام شد. نام ترشکوا در این سفر فضایی تاریخی (جایگا) بود که در زیان روسی به معنای منغ دریاست. در طول سفر در فضای ترشکوا از رادیوی خود این واژه‌ها را به زمین فرستاد: «من افق را می‌بینم، آبی روشن، نوار بسیار قشنگ این زمین است. چقدر زیباست! همه چیز به خوبی پیش می‌رودا» او کماکان در مسیر خود قرار داشت.

در طول سفر فضایی در وستوک ۶ ترشکوا ۴۸ بار مدار، در فضای ترسیم کرد. به این معنا که او باز زمین را دور زد. این چرخش مدت سه روز به طول انجامید، در این مدت او $1/200,000$ مایل (معادل $1/931,213$ کیلومتر) را پیمود. حتایکبار هم از کنار 3 مایلی فضانورد دیگر شوروی که در فضایی چرخید گذشت، این فضانورد اخیر والری بایکوفسکی خلبان موشک وستوک ۵ بود که دو روز قبل از ترشکوا در فضای قرار داده شده بود. در طول پرواز آن دو فضانورد با هم دیگر تماس رادیویی برقرار کردند. تصاویر تلویزیونی متعددی را به زمین فرستادند که در یکی از این تصاویر ترشکوا لبخند بربل داشت و سفر و مداد او در حالت بی‌وزنی در اطرافش شناور بودند.

هرچند که ترشکوا ناراحتی‌های ناشی از هیجان سفر را تجربه کرد، اما موفقیت او در پرواز فضایی نشان داد که زنان در امر فضانوردی چیزی از مردان کم ندارند و ناراحتی‌های فضایی را می‌توانند همانند مردان تحمل کنند.

بازگشت به زمین

پس از سه روز و شب اقامت در فضای زمان آن فوارسیده بود که وقتی ترشکوا بایکوفسکی از سفر فضایی برگشته است هر دو در یک مراسم عمومی مورد تقدیر خروشچف قرار گرفتند. او می‌باید به زمین بازگردد و او می‌باید موشک بازگشت را روشن می‌کرد تا کپسول حامل او را به سوی زمین روانه کند. وقتی کپسول حامل او وارد جو زمین شد شعله‌های آتش کپسول او را احاطه کردند. خوشبختانه شعله‌ها به سرعت تحت کنترل قرار گرفت. ترشکوا از دریچه کناری کپسول در ارتفاع ۲۰ هزار پایی (۶۰۹۶ کیلومتری) زمین به بیرون پرتاب شد و به مسیله‌ی چتر نجات

مخصوص در منطقه‌ای در قراقتستان در آسیا مرکزی به زمین نشست. در ۲۲ ژوئن ترشکوا به افتخار بزرگ قهرمان ملی اتحاد جماهیر شوروی مفتخر شد. امتیازات و پادشاهی زیادی به وی اهدا شد. پس از آن ترشکوا سفرهای زیادی را در کشورهای مختلف جهان انجام داد و دریاره‌ی سفر فضایی باورنگردنی اش به سخنرانی پرداخت.

خانواده‌ی فضانوردان

در طول مدت تمرینات فضایی ترشکوا رایطه‌ی دوستانه‌ای با فضانورد دیگری به نام آندریان نیکلایف برقرار کرد. نیکلایف خود در سال ۱۹۶۲ حدود ۶۴ بار به دور زمین چرخیده و دور زده بود. در روز سوم نوامبر ۱۹۶۳ این دو فضانورد، ترشکوا و نیکلایف در شهر مسکو با هم ازدواج کردند. نیکیتا خروشچف همراه با مایر رهبران دولت وقت شوروی و برنامه‌ریزان فضایی در مراسم ازدواج آن‌ها شرکت داشتند. در روز ۸ ژوئن ۱۹۶۴ ترشکوا دختری به نام یلنا را بدمی آورد.^(۱) پیشک‌ها این کودک را تحت نظر داشتند و مراقبت‌های ویژه‌ای از وی به عمل می‌آوردند. آن‌ها می‌ترسیدند که نکند سفر فضایی پدر و مادرش در سلامتی او تاثیر گذار باشد. خوشبختانه کودک از هر نظر سالم و سرحال بود. یلنا نخستین کودکی بود که از پدر و مادر فضانورد متولد شد.

زنان در فضا

ترشکوا هرگز برای بار دوم به سفر فضایی نرفت. او به طور مرتب به سفرهای دور دنیا می‌رفت و در باره‌ی تجربه‌های فضایی خود کنفرانس‌هایی ترتیب می‌داد. او همچنین به عنوان یک عضو فعال در حکومت شوروی مشغول به کار شد. ترشکوا و سایر زنان شوروی در برنامه‌های فضایی گنجانده نشدند و به فاصله‌ی کمی بعد از پرواز موفقیت‌آمیز ترشکوا برنامه‌ی تمرین‌های فضایی زنان هم ملغی شد. در حقیقت اتحاد شوروی تا ۱۹۸۲ سال پیش از ترشکوا همچ زنی را به سفر فضایی اعزام نکرد. تا این که در ۱۹۸۲ سوتلانا ساویت سکایا دومین زنی بود که به سفر فضایی فرستاده شد. در ۱۹۸۳ بود که سالی راید نخستین زن از آمریکا به سفر فضایی فرستاده شد. ترشکوا بود که راه را برای زنان نسل‌های بعد راه سفر به فضا را هموار کرد. ترشکوا به خاطر این سفر تاریخی همیشه در خاطره‌ها باقی خواهد ماند.

۱- ترشکوا، نیکلایف و دخترشان یلنا نخستین خانواده‌ی فضانوردان را تشکیل دادند. نیکلایف خود عضو تیروهای مسلح اتحاد جماهیر شوروی بود.